

лише при належному ставленні до своїх прав та обов'язків обидві сторони трудових відносин можуть розраховувати на позитивний результат та досягнення поставлених цілей. Властиво публічне управління та адміністрування у сучасних умовах відіграє пріоритетну роль у формуванні цивілізованого ринку праці, сприяє розвитку економіки, зменшенню диспропорцій між попитом і пропозицією, зокрема, за допомогою використання програмно-цільового підходу щодо реалізації заходів як з професійної підготовки та перепідготовки працівників, так і методів із підтримки бізнесу.

Список використаних джерел

1. Карпінський Б. А., Гасюк Р. В., Карпінська О. Б. Ділове адміністрування: навчальний посібник / За ред. професора Б. А. Карпінського. – Львів : ГАЛИЧ-ПРЕС, 2018. – 412 с. (Серія «Держава і управління»).
2. Державна служба статистики України. Електронний ресурс : <http://www.ukrstat.gov.ua/>
3. Міжнародна організація праці. Електронний ресурс : <http://dsp.gov.ua/>

Матвійчук Юрій Сергійович

Запорізький національний університет

Науковий керівник: Сквірський Ілля Олегович, доктор юридичних наук, професор

Запорізький національний університет

КУРС ДО ЧЛЕНСТВА В ЄС: РОЛЬ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

Питання можливості вступу України до Європейського Співтовариства(далі - ЄС) все більше набуває актуальності. Такий інтеграційний курс включає в себе наступні три аспекти: політичний, економічний та правовий. Політичний аспект становить забезпечення стабільного майбутнього українського суспільства. Економічний – розвиток країни та добробуту народу. Інтеграція у правовому аспекті – це збереження суверенітету та державності.

В ході аналізування нормативних джерел та юридичної літератури слід зазначити мету статті - здійснення комплексного дослідження ролі Конституційного Суду у адаптації вітчизняного законодавства до права ЄС в рамках курсу до членства у даному Співтоваристві.

Наукові розробки у сфері дослідження інтеграційних процесів до ЄС України доцільно згадати праці наступних вчених: А. Гальчинського, І. Беззуб, О. Ковальової, Г. Немирі, Н.Мехеди, О. Дергачова, С. Максименка.

На рівні Основного Закону України у статті 18 закріплено, що зовнішньополітична діяльність України спрямована на забезпечення її національних інтересів і безпеки шляхом підтримання мирного і взаємовигідного співробітництва з членами міжнародного співтовариства за загально визнаними принципами і нормами міжнародного права [4].

Також відповідно до частини другої статті 11 Закону України «Про засади внутрішньої та зовнішньої політики» основними засадами зовнішньої політики є: забезпечення інтеграції України в європейський політичний, економічний, правовий простір з метою набуття членства в Європейському Союзі [2].

Для сучасної Української держави, європейська інтеграція виступає насамперед своєрідним шляхом покращення економічної ситуації, залучення інвестицій іноземних держав та новітніх технологій, створення нових робочих місць, підвищення конкурентоспроможності вітчизняного товаровиробника, вихід на світові ринки. В той же момент, політичні переваги інтеграції України у ЄС пов'язані зі створенням надійних механізмів політичної стабільності та демократії, зближення із Європейським Союзом виступає гарантією, а виконання його вимог – інструментом розбудови демократичних інституцій в Україні; членство у Європейському Союзі може відкрити шлях до колективних структур спільної європейської безпеки, забезпечити ефективнішу координацію дій у сфері контролю за експортом і нерозповсюдження зброї масового знищення, в боротьбі з тероризмом, організованою злочинністю, нелегальною міграцією тощо [1].

Країна, яка проголошує прагнення стати складовою ЄС, мусить насамперед довести свою спроможність дотримуватися європейських норм і стандартів, намагається бути чинником підтримання соціально-економічної стабільності, підвищення конкурентоспроможності цього

об'єднання на міжнародній арені [3, с. 210]. Але першим практичним кроком на шляху до ЄС є адаптація національного законодавства до права ЄС.

Аналіз змісту конституційних реформ при вступі до Європейського Співтовариства (Болгарії, Естонії, Латвії, Литви, Польщі, Словаччини, Угорщини, Чехії) свідчить про те, що зміни й доповнення до конституцій в обов'язковому порядку стосувалися: посилення ролі міжнародного договору у внутрішньодержавних правових системах, перегляду повноважень органів державної влади та введення інституту делегованого законодавства, або впровадження його обов'язкових приписів; взаємодії за юридичною силою правових актів ЄС та актів внутрішнього законодавства, передачі частини суверенітету або його обмеження, обов'язкового проведення референдуму з питань щодо вступу до ЄС, а також внесення змін до конституції за «європейською поправкою» [5, с. 12-13].

Вищезазначені кроки є вирішальними та необхідними для нашої держави. Постає необхідність у проведенні заходів по запуску процесу європейської інтеграції України із внесення необхідних змін і доповнень до Конституції України та визначенням місця джерел права ЄС поміж нормативно-правових актів України.

Згідно зі статтею 159 Основного Закону України законопроект про внесення змін до Конституції України розглядається Верховною Радою України за наявності висновку Конституційного Суду України щодо відповідності законопроекту вимогам статей 157 і 158 цієї Конституції [4].

Нині у Конституційному Суді України триває вивчення проекту закону щодо закріплення в Конституції курсу України до НАТО та Європейського союзу. Цим законопроектом пропонується внести до Конституції України такі зміни:

– абзац п'ятий преамбули після слів «громадянської злагоди на землі України» доповнити словами «та підтверджуючи європейську ідентичність Українського народу і незворотність європейського та євроатлантичного курсу України»;

– пункт 5 частини першої статті 85 викласти в такій редакції: «визначення засад внутрішньої і зовнішньої політики, реалізації стратегічного курсу держави на набуття повноправного членства України в Європейському Союзі та в Організації Північноатлантичного договору»;

– статтю 102 доповнити частиною третьою такого змісту: «Президент України є гарантом реалізації стратегічного курсу держави на набуття повноправного членства України в Європейському Союзі та в Організації Північноатлантичного договору»;

– статтю 116 доповнити пунктом 1-1 такого змісту: «забезпечує реалізацію стратегічного курсу держави на набуття повноправного членства України в Європейському Союзі та в Організації Північноатлантичного договору»;

– пункт 14 розділу XV «Перехідні положення» виключити [6].

Отже, Конституційний Суд України також відіграє роль на шляху до євроінтеграції, зокрема, він повинен надати висновок щодо відповідності законопроекту, який спрямований на внесення змін до Конституції України в частині стратегічного курсу держави на набуття повноправного членства України в Європейському Союзі та в Організації Північноатлантичного договору. Хоча такий вплив є і опосередкованим, але він є важливим для подальшої адаптації законодавства України до норм права ЄС та появи ще однієї передумови заявити наміри вступити до ЄС.

Список використаних джерел

1. Беззуб І. Сучасний стан і перспективи української євроінтеграції [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nbuviap.gov.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=120.
1. Закон України «Про засади внутрішньої та зовнішньої політики» // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2010, N 40, ст. 527.
2. Мехеда Н.Г., Маренич А.І. Наслідки євроінтеграції: соціальний аспект// Фінансовий простір міжнародний науково-практичний журнал. №4. – К., 2013. – С. 209-2014.
3. Конституція України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – 141 с.
4. Правові засади європейської та євроатлантичної інтеграції України: досягнення та перспективи: матеріали учасників заочної науково-практичної конференції (Львів, 31 жовтня 2017 року). – Львів: ННІПН НУ «Львівська Політехніка», 2017. – 157 с.
5. Про внесення змін до Конституції України (щодо стратегічного курсу держави на набуття повноправного членства України в Європейському Союзі та в Організації Північноатлантичного договору): законопроект № 9037 від 03.09.2018